

KI JÖTT ELŐBB?

Kelet-Európa sorban álláshoz szoktatott népei számára mindennapos ez a kérdés: - Ki jött előbb? Azaz: ki után kell beállni a kenyérért, húsért, cipőért, szappanért stb. kanyargó sorban, amely órák, napok, hetek, évtizedek óta épül már, vízszintes toronyként laposan-magasodva, amíg egyszer csak - a fizika törvényeinek ellentmondva - összeomlik, maga alá temetve az éppen érvényben lévő hatalmi struktúrát, s helyére emelve, illetve dominólapokként egymás mellé rakva az újat, melyet egyetlen pöccintés ismét a földre fektet majd... De ezt a nálunk ritkábban használatos „ki jött előbb”-öt megelőzte egy másik, amely nekünk, magyaroknak hangzott a legsötétebben ebben a térségben: a győztesek számára is vesztes háborúk utáni osztozkodás alapkérdése. Mert aki előbb jött, annak terület és uralom jár, s ha az elsőbbséghez még többség is járul, különösen, persze, a győztesek logikája ennél bonyolultabb: ahol kisebbségben vannak (Csallóköz, Székelyföld, Koszovó), ott az előbb jöttekre kell hivatkozni, ahol viszont megvan a többség, negligálni lehet a régebben ott lakó kisebbség történelmi jogait, ahogyan ezt a jelenlegi nagyszerb igények mutatják.

Tudom, hogy hasztalan, de hadd mondjak el egy békítő anekdotát.

 Egyetemi évfolyamtársam, a ma Párizsban élő Rittersporn Gábor, akinek karikatúraszerűen megrajzolt alakja Temesi Ferenc regényében, a *Porban* is szerepel, ő mondta egyszer, amikor baráti évődéssel, ami dühödt veszekedésbe is átcsaphatott volna, az ő – illetve ősei – magyarságát vitatták a „ki jött előbb?” elve alapján. – Mit akartok? Amikor ti bejöttetek a Vereckei-szoroson, mi már ott álltunk, és a portékánkat kínálgattuk: „Kacagányt, buzogányt tessék!” – Ezen mindenki nevetett, és a vita nem folytatódott.

Ó, Uram, ezt a humorérzékét add meg
vizálykodó népeidnek!

(Délmagyarország, 1991. december 12.)

(A Baka István művei. Publicisztikák, beszélgetések című kötetből)

[← Előző oldal](#)

Következő oldal →